ANUL XII. No. 1367 — 6 PAGINI 3 LEI — Sâmbătă 23 Iunie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori : E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEOR GHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

D. Louis Barthou, ministrul de externe al Franţei vorbeşte „Gazetei Sporturilor" despre sport şi tinereţe

Concepţia noului cetăţean de onoare al României, despre foloasele educaţiei fizice

De două zile, Capitala ţării găzduieşte un oaspete de marcă.

Un trimis al celei mai bune prietene pe care o are România, printre toate ţările hotărnicite pe scoarţa pământului.

Pe d. Louis Barthou.

Ministru de externe al Franţei. Şi trimis oficial al guvernului Republicei, în Ţara Românească.

Este inutil să mai insistăm asupra personalităţii d-lui Louis Barthou.

Atâtea titluri, atâtea culmi de activităţi se împreună, încât — dacă n'am socoti-o necesar tocmai pentru cauza noastră — am renunţa la a le mai pune pe cartea de vizită a uneia din cele mai reprezentative personalităţi a civilizaţiei, care ne vizitează.

Căci d. Louis Barthou nu este numai un ministru de externe, fie chiar al Franţei. Se poate ajunge ministru de externe printr'o abilitate diplomatică aparte, printr'un dar neobişnuit al graiului, printr'un simţ politic mai sensitiv...

Un ministru de externe poate fi un exemplar excepţional, dar un exemplar specializat... Un ins reprezentativ de speţă şi nu de clasă.

D. Louis Barthou nu este numai un parlamentar, fie chiar cu o carieră de — cifră care a ridicat, ieri, un murmur de admiraţie, de invidie, din rândurile senatorilor şi deputaţilor anonimizaţi într'o şedinţă festivă — patruzeci şi cinci de ani. Un deputat poate fi un om pe placul unei anumite categorii de cetăţeni, sau a unei regiuni, poate fi un om serviabil, un om cu simţul adulatului, desvoltat atât cât trebuie... poate fi, chiar patruzeci şi cinci de ani, tot cu mişcările purtate de bagheta «şefului», cu gândurile oprite la scoarţa pravilelor de partid...

D. Louis Barthou nu este numai un scriitor. Un scriitor are datorii faţă de editori, faţă de public... Un scriitor îşi organizează ideile pe o canava de interese... Un scriitor se pierde, ca individualitate, tocmai cercând să fie una...

«Ce este d. Louis Barthou ?» veţi întreba, atunci.

D. Barthou este o minunată simbioză a tuturor acestor profesiuni, ridicate la rangul de atribute, de calităţi.

Este şi ministru de externe al Franţei, este şi parlamentar cu patruzeci şi cinci de ani vechime, este şi scriitor cu suprafaţă şi profunziune, de reputaţie europeană.

Acum, vă daţi lesne seama câtă putere de sinteză, câtă privire de ansamblu cuprinde judecata d-lui Louis Barthou.

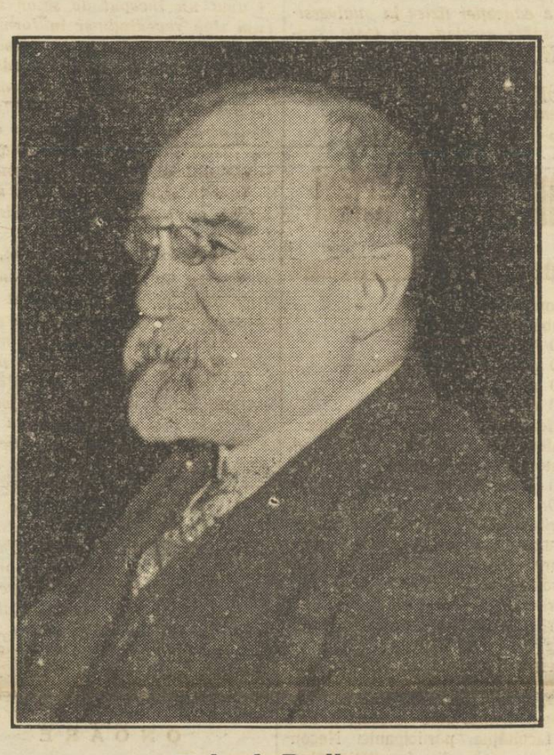

D. Louis Barthou

Şi câtă valoare prezintă pentru noi — zbătuţi între cuvinte de încurajare de sus şi bârfeli înveninate din dreapta şi din stânga — părerea unei asemenea personalităţi.

Părerea d-lui Louis Barthou despre sport.

*

Am avut prilejul să-l apropii pe d. Barthou, în şedinţa festivă de ieri a Camerei şi Senatului întrunite pentru a-şi aduce omagiul reprezentantului Franţei printre noi.

Deabea trecuseră câteva minute dela terminarea minunatului discurs improvizat de d. Barthou...

In jurul d-sale — păzit de d. Titulescu şi d. Pamfil Şeicaru — roiau muritori în goană după autografe şi... sandwichuri cu caviar.

O clipă de neatenţie — o amintire a timpului de acum doui ani când, la o serbare a Facultăţii de Drept din Paris l-am cunoscut pe d. Barthou pentru prima oară — o învăluire discretă şi o retragere strategică către ieşire — şi iată:

D. Barthou ne vorbeşte despre sport

— Ce credeţi despre sport, în general, d-le ministru ?

D. Barthou zâmbeşte, cu figura satisfăcută a intelectualului care va face o «boutade»:

— Ce cred despre sport în general ? Că-l practic... în particular !

In stânga, d. Vlădescu s'a înseninat. Am autorizaţia autorităţii...

— N'aţi putea să-mi spuneţi ceva mai mult, Opinia d-voastră asupra practicării sportului...

D. Barthou zâmbeşte iar.

— Ce-aşi putea să spun ? Il consider minunat, din multe puncte de vedere. Şi sunt convins că influenţa sa este dintre cele mai fericite, asupra individului.

Vreau să aflu mai mult.

— Aţi spus că-l practicaţi. Care ramură anume ?

Ministrul de externe al Franţei este categoric.

— Gimnastica.

— Şi sunteţi satisfăcut de rezultatele obţinute ?

— Mai mult decât satisfăcut. Gândeşte-te că sportului îi datorez faptul că, la şaptezeci şi doui de ani...

Mă simt obligat să-mi iau îndrăzneala de a întreba pe d. Barthou:

— Şaptezeci şi doui de ani ? Nu-l arătaţi, d-le ministru !...

Intr'adevăr, d. Barthou urcă scările cari duc dela biblioteca adunării deputaţilor — unde a avut loc recepţia — către ieşire, cu o vioiciune care dezarmează un grup de «majoritari», îndrumaţi pe aceiaşi cale...

— Aşa e ? Nu arăt mai mult de şaizeci... Şi o datorez gimnasticei, pe care o practic în fiecare zi.

Aşi vrea să-l mai întreb ceva pe d. Barthou. Dar...

— Vino mâine la legaţie. Vom vorbi mai pe larg.

Căci am ajuns la ieşire.

Îi cer un autograf d-lui Barthou. E prea multă lume însă. Şi distinsul oaspete trebuie să se ducă la Societatea de Radio, unde vorbeşte Ţării Românesti, la 19.45. Imi spune să-l cer imediat ce va termina de vorbit, la Radio-Bucureşti.

Şi d. Barthou, ministrul de externe al Franţei, dispare, întovărăşit de d. Vlădescu, într'o maşină cu C. D. deasupra numărului...

GHEORGHE ŢARI

Dacă şi Duminecă va bate vântul ?

Banda de profitori fără ruşine care exploatează motociclismul românesc, a dat Duminica trecută cel mai greu examen de piraterie sportivă. Ii cunoşteau şi copiii în toate ipostazele posibile ale unei continue lupte împotriva bunului simţ şi a cinstei. Şi nu este om care s'a interesat vreodată de soarta motociclismului românesc, care să nu ştie pe de rost numărul fără şir al netrebniciilor celora pe cari îi mai suportă sportul acesta nefericit. Nimeni nu şi-ar fi putut închipui însă că se va merge cu îndrăzneala atât de departe, încât să fie sfidaţi în mod neruşinat chiar şi cei câtiva pasionaţi, pe cari practicile dolosive ale jileştilor de tot soiul, nu i-a îndepărtat încă de motociclism. După ce o săptămână încheiată, pofta de arginţi a asociaţiei pentru exploatarea motociclismului românesc, a lăbărţat pe toţi pereţii Capitalei o reclamă deşănţată, după ce calităţile necunoscute ale unor concurenţi anonimi aduşi pentru masă şi casă din Austria, au fost corectate şi umflate de circumstanţă, reuniunea a fost — după cum se ştie — amânată. Iar cei câtiva ahtiaţi ai sportului mecanic rugaţi să vină şi altă dată, când timpul va permite desfăşurarea normală a competiţiunii. Pentru că—era să uităm—organizaţia de profitori fără scrupule, disperată de faptul că spectatorii nu se prea înghesuiau la casă, a găsit lesne temeiul unei amânări fără risc: timpul nefavorabil. Ori, în aceiaşi zi, toate, dar absolut toate manifestaţiile sportive din Bucureşti s'au desfăşurat normal, fără nici un incovenient.

Publicul — puţin cât a făcut deplasarea la revanşodrom — n'a vrut bineînţeles, să înghită şopârla pe care i-a oferit-o graţiozitatea asociaţiei speriată de perspectiva unei pagube ori cât de neînsemnată. A protestat cum protestează el de obicei, adică înjurând. Şi şi-a văzut liniştit de treabă, hotărât — desigur — să răspundă cu aceiaşi monedă, atunci când s'o putea. Adică la o nouă invitaţie îndrăzneţ colportată pretutindeni, în care va fi invitat, împreună cu banii respectivi, la marile întreceri între motociclistii noştri şi ilustrele ersatzuri ale motociclismului austriac.

Până una alta, Jilescu şi oamenii săi, anunţă pentru Duminică reluarea spectacolului căzut la premieră.

Suntem foarte curioşi să ştim ce se va întâmpla dacă va bate din nou vântul şi dacă publicul se va abţine ca şi Duminica trecută.

Pentru că veţi recunoaşte şi dv., nici una din aceste eventualităţi nu este exclusă.

Cursa motociclistă „Torgo Florio" s'a alergat eri

PALERMO 21 (Intersport). — Azi a avut loc marea competiţie anuală pentru cupa «Torgo Florio» la motociclism. Iată rezultatele: cat. 175 cm.; Lama 1 oră 57 min. (media 86 km. pe oră), cat. 250 cm. Pagani 1 oră 56 min 9 sec. Cat. 350 cm. Pigorini 1 oră 59 minute. Cat. 500 cm.; Aldrigheti 1 oră 52 minute 2/5. Media cea mai bună a zilei a fost de 89 km. pe oră.

Italia a câştigat campionatul european la floretă

VARŞOVIA 21 (Intersport). — Azi au continuat în localitate campionatele europene de scrimă. La floretă, Italia a ocupat primul loc, clasamentul fiind următorul:

1) Italia (3 victorii).
2) Franţa 2 victorii).
3) Germania (1 victorie).

România neobţinând nici o victorie nu s'a clasat.

La floretă-doamne clasamentul a fost:

1) Ungaria (4 victorii).
2, 3 şi 4 Germania, Italia şi Anglia (2 victorii).
5) Polonia.

Finala zonei europene

Finala zonei europene se va disputa — între Australia şi Cehoslovacia, — bine înţeles în zilele de 13, 14 şi 15 Iulie, la Praga.

Campionatele Parisului

Campionatele Parisului de atletism au dat următoarele rezultate:

800 m.: Charavalle 1 m. 56 s. 3; aruncarea ciocanului: Saint Pé 45 m. 49; 3000 m. steeple: Vigneron 9 m. 40 s.; săritura în lungime: R. Paul 7 m. 28; 1500 m.: Goix 4 m. 7 s.; 110 m. garduri: P. Bernard 15 s. 3; săritură în înălţime: Bardes 1 m. 86; 300 m.: R. Paul 11 s.; 400 m. Boisset 48 s. 3; 200 m.: R. Paul 21 s. 9; aruncarea suliţei: Gassner 53 m. 95; săritura cu prăjina: Ramadier 3 m. 60; aruncarea discului: Winter 46 m. 15; 10 klm.: Melet 34 m. 35 s. 4.

Un bloc cu nenoroc...

Sau: era pe când nu se vedea, azi e - anunţat şi nu e. Sau : Intre fantezia unui reporter, o greşală de acord şi trei desminţiri edificatoare

Pe frontul sportiv al Capitalei a explodat eri o bombă. Adică, nu chiar o bombă. O bombişoară, menită să agrementeze digestia de eri de la prânz a câtorva cititori, să aveze trei coloane lungi ca nişte tranşee, ale unui ziar în conflict cu materia, şi să provoace trei desminţiri cari îi gradează definitiv seriozitatea.

Iată lucrurile în ordinea în care s'au produs.

BOMBA

După cum am spus bomba a explodat în pagina unui confrate, anunţată pe trei coloane, de următorul titlu impresionant :

«Preşedinţii cluburilor mari din Capitală, au constituit un bloc».

Iar în subtitlu:

«Mâine are loc o consfătuire între d-nii Eladescu, Codreanu, Koşka şi Urlăţeanu.

Prin urmare: blocul s'a constituit... dar mâine va avea loc o consfătuire în vederea constituirii lui.

O cronologie mai perfectă, cam greu de conceput.

Dar racheta confratelui, mai are şi următoarea coadă :

«La consfătuire va lua parte d-nii Ion Dumitrescu şi Luchide».

Apropos de «VA» lua parte d-nii»..., ştiam că d. Dimitrescu (nu Dumitrescu) au declarat că nu «nu» lua parte la nici o acţiune. Că se «vor» limita la acţiunea d-sale de gazetar.

L-am căutat eri la telefon pe distinsul nostru confrate pentru a-l întreba dacă este într'adevăr înglobat într'un astfel de bloc. Dar, nu l-am găsit.

Prin urmare, nu ştim dacă este sau nu «blochist». O vom afla astăzi.

Credem totuşi că dacă susţine acţiunea «blocului», colaborarea d-sale este cel puţin atât de preţioasă, încât când se vorbeşte de d-sa la un loc cu d. Luchide (prin urmare, doi) să i se acorde (măcar atunci) un plural. Nu:

«La consfătuire va lua parte şi d-nii Ion Dumitres cu şi Luchide».

O CHESTIE DE OBRAZ

Se pare însă că lipsa de deferenţă a confratelui nu este îndreptată exclusiv împotriva d-lui Dimitrescu, căci iată ce găsim ceva mai jos de *«va lua parte d-nii»:*

«In orice caz, acţiunea aceasta a cluburilor mari, cooperarea d-lor V. Tilea şi Ion Dimitrescu la judecarea «amicală» a «marelui proces», sunt o garanţie că «oamenii» încep să-şi simtă obrazul».

Oamenii încep să-şi simtă obrazul ?.. Care oameni ? D-nii Tilea şi Dimitrescu ?...

Iată-l deci pe confrate în conflict şi cu d. Tilea...

ERA PE CAND NU SE VEDEA

Dar, scăpările acestea de «acord» şi contrastantul dezacord dintre ceiace reprezintă d-nii Tilea şi Ion Dimitrescu şi felul cum sunt prezentaţi *(încep să-şi simtă obrazul!...)* le lăsăm în sarcina confratelui.

Să vedem cum devine chestia cu «blocul».

Citim deci mai departe:

«In urma întrevederilor din ultimele zile, s'a hotărât ca cele patru divizionare, Venus, Juventus, C. F. R. şi Unirea Tricolor prin preşedinţii lor, să pună condu cerii Federaţiei, chestia de încredere.

Prin urmare, preşedinţii celor «patru divizionare» (cum le spune confratele) în urma întrevederilor din ultimele zile, au hotărât...

Dar chiar dacă cei patru preşedinţi n'au hotărât cevа, au trebuit cel puţin să se vadă în întrevederile acestea.

Este adevărat că d. Koşka şi d. Urlăţeanu poartă ochelari. D. Codreanu însă are vederea perfect validă. Şi în orice caz, nu credem ca întrevederile acestea să fi fost aranjate la o distanţă atât de mare între participanţi, încât aceştia — oricât de miopi ar fi — nici măcar să nu se fi văzut.

Se pare totuşi, că chiar acesta a fost aspectul întrevederilor dintre cei patru preşedinţi, căci iată ce a declarat şi d. Koşka, şi d. Urlăţeanu şi d. Codreanu:

«Nu am discutat nimic cu nimeni, despre un bloc împotriva Federaţiei. Am luat cunoştinţă despre acest bloc şi despre întrevederile la cari am luat (imaginar) parte, dintr'un ziar de dimineaţă.

Nu ştim absolut nimic».

Iată deci un bloc, care nu vrea să se lege de loc. Bloc cu nenoroc, cum s'ar zice, pe care probabil îl doreşte cineva, dar care n'a fost constituit decât în imaginaţia unui reporter care la sfârşitul reportajului, — după ce-l înjură tot timpul pe d. Luchide — se trezeşte fîpând patriotic şi textual :

— Trăiască d. Luchide! (Uraaa!).

Oricum, curios bloc care este, dar nu s'a constituit, s'a constituit dar nu este, şi la care — fiindcă au început să-şi simtă obrazul — «va lua» parte şi d-nii Dimitrescu şi Luchide (Uraaa! Vive la France!...)

Viaţa de aventuri şi de succese a lui Primo Carnera

Număr de panoramă. Cu hainele în zdrenţe, Carnera obţine primul contract de angajament. Intâlnirea cu Leon Sée

Carnera este astăzi campionul lumii. (A fost, N. R.). Priviţi faţa lui; nu veţi observa nici o urmă, nici o zgârietură sau cicatrice.

Ca fizic, se prezintă mai bine, desigur atunci când l-am întâlnit.

Graţie educaţiei fizice raţionale, a devenit mai suplu, e precis în mişcări, are eleganţa, viteza şi rezistenţa cari îi lipseau înainte.

Din punct de vedere intelectual, l'am metamorfozat.

Din omul stângaci, ignorant şi fără cultură, am făcut un atlet relativ instruit, care vorbeşte trei limbi, care ştie să se poarte în toate cercurile.

Dintr'un timid, lipsit de încredere şi fără ambiţie, am făcut un om hotărît, conştient de valoarea şi demnător al unui sumum de glorie sportivă.

Carnera este astăzi un virtuos al boxei.

E elevul dotat de care am vorbit mai sus, căruia i-am deschis calea succesului.

In anii de ucenicie, i-am evitat loviturile cari pot distruge inteligenţa. E poate singurul «greu» din lume a cărui figură nu poartă urme.

CUM L-AM DESCOPERIT

S'a scris că Primo a fost descoperit de fostul boxeur Paul Journée.

Nu e tocmai exact. Intr'adevăr, cu doi ani înainte Carnera, a fost văzut de Paul Journée la Arcachon. Uriaşul îmi fusese recomandat de managerul Bonelli.

Conduceam pe vremuri o şcoală de antrenament la Rueil lângă Paris. Intr'o zi primesc o scrisoare de la managerul Bonelli, care mă informează că într'o panoramă de luptători a unui bâlci din Lorient, se află un uriaş de 19 ani, de o forţă remarcabilă şi înalt de 2 metri. Bonelli îmi trimisese şi o fotografie.

Am scris imediat comisarului din Lorient, rugându-l să mă pună în legătură cu tânărul uriaş, în cazul când ar dori să devină boxeur.

Mi s'a răspuns că panorama a părăsit oraşul cu o destinaţie necunoscută.

N'am mai insistat, deoarece eram înaintea unui voiaj de 3 luni în Australia.

Parcă era însă scris undeva că voiu ajunge managerul lui Carnera.

Căci, întorcându-mă din Australia la Londra, primesc o scrisoare din partea fostului meu pensionar Journée, în care acesta mă anunţă că l-a descoperit pe Carnera.

Iată şi conţinutul acestei scrisori:

«Domnule Sée. Am întâlnit pe străzile Arcachonului, un om de o forţă remarcabilă, înalt de 2 metri şi de 120 kgr. Mi s'a părut un tip interesant şi găsindu-l în cea mai neagră mizerie, am încheiat cu el un contract pe mai mulţi ani. Acum, ştiind ce ai făcut pentru mine ca manager, intenţionez să ţi-l cedez. Mar bucura dacă ai veni la Arcachon, să-ţi dai seama de calităţile acestui fenomen».

Scrisoarea lui Journée m'a lăsat sceptic. In general uriaşii sunt luptători deplorabili. N'au viteză nici reflex, şi inteligenţa lor este sub media obicinuită. De multe ori sunt foarte fragili. Iată ce am răspuns, fostului meu pensionar: *«Protejatul d-tale e prea mare şi prea greu. Chiar dacă ar avea calităţi naturale, lucru de care mă îndoiesc, va trebui patru ani pentru a face din el un boxeur.*

MULŢUMESC PENTRU CA MI L-AI SEMNALAT, DAR NU MA INTERESEAZA».

Paul Journée a insistat. Mi-a comunicat că i-a dat lui Carnera câteva lecţii şi că uriaşul manifestă reale dispoziţiuni. Journée a terminat scrisoarea afirmând că deplasarea mea la Arcachon ar fi foarte oportună. Insistenţa fostului meu pensionar m'a determinat să plec într'acolo, mai mult ca să-i fac plăcere

PRIMA INTREVEDERE

cu Prima Carnera mi-a rămas întipărită în memorie şi merită să fie povestită.

Journée m'a aşteptat la gară. O oră mai târziu aveam întâlnire cu Primo, în sala de educaţie fizică.

Fiind prea cald, am eşit în stradă, unde am aşteptat sosirea uriaşului. L'am zărit dela 100 de metri depărtare. Impresia e de neuitat. Imbrăcat cu nişte zdrenţe, cu pantaloni cari nu treceau mult peste genunchi, purta o cămaşă strâmtă cu mânecile zdrenţuite, cu picioarele enorme fără ciorapi, era încălţat cu sandale cari dădeau să crape. Parcă era un clown.

O barbă de opt zile complecta o înfăţişare ridiculă şi lamentabilă.

Inainta greoiu, cu capul înfundat între umeri. Cu greu m'am abţinut să nu râd.

— Acesta e campionul d-tale—i-am spus lui Journée? Ca să văd acest monstodont, m'ai adus de la Londra la Arcachon?

Journée mi-a răspuns:

— Evident, nu e elegant. Dacă l-ai vedea însă desbrăcat ai avea altă părere».

«Cum vrei să fac un boxeur din acest elefant? Priveşte mersul său, picioarele şi mâinele sale, cum vrei să se miste pe ring?» i-am spus lui Journée.

(Va urma)